

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)
۰۷ اکتوبر ۲۰۱۷

توالی هفتم اکتوبر در تداوم اشغال امپریالیستی افغانستان

دهه هشتاد میلادی دهه جنگ مقاومت ملی مردم افغانستان در برابر تجاوز و استیلای سوسیال امپریالیسم اشغالگر روس است. در میادین این جنگ نابرابر، شکست و فروپاشی متجاوز بدون تردید به نام مردم سلحشور افغانستان به خط زرین نوشته شده است. به نسبت تجاوز سوسیال امپریالیسم متجاوز روس به کشور ما، افغانستان به یکبارگی به کانون تخاصمات و محراق تضاد های امپریالیستی مبدل شد.

امپریالیست های غربی در هیأت سازمان نظامی ناتو به سرکردگی امپریالیسم غدار امریکا در اوج جنگ سرد میان دو بلاک امپریالیستی، در پی انتقام، فرصت طلبانه از مقاومت ملی خلق به پا خاسته ما در برابر اشغالگری سوسیال امپریالیسم و از موقعیت حساس ستراتیژیک و جیوپولیتیک افغانستان برای زدن رقیب روسی و تبدیل کردن افغانستان به ویتنام روس اشغالگر سود جستند.

در گرماگرم حدت یابی این تضاد ها و تخاصمات، امپریالیست های رقیب غربی با سرمایه گذاری و بسیج سیاسی، اجتماعی، ایدئولوژیک، نظامی و اقتصادی در مقاومت ناهمآهنگ مردم ما بر بستر ناهمگون اجتماعی و سیطره فرهنگ ارتجاعی، به مرور توانستند تا رستاخیز خودجوش توده های ناآگاه و نامتحد مردم کشور علیه اشغالگری متجاوز روسی و حاکمیت مستعمراتی ایادی میهن فروش "خلقی - پرچی" آن را از مسیر و اهداف اولیه آزادیخواهانه آن منحرف ساخته و آن را با اهداف و مکانیسم یک جانب جنگ سرد کانالیزه کنند. امپریالیست های مداخله گر و استیلاگر امریکا و ناتو در تبنانی با ارتجاع منطقه و بومی کشور ما، توانستند با این تمرکز و سرمایه گذاری، رهبری جنگ را به دست گرفته و بالآخر، سرنوشت کشور و مردم و نتیجه شکست متجاوز روسی را از دستان مردم ما بربایند و نبض تکامل اوضاع را تا امروز - و تا فردا ها - در دست داشته و تکوین و تکامل بعدی رویداد ها را آگاهانه و عمدی اداره کنند و مطابق به اهداف جهانخوارانه و سلطه گرانه شان سمت و سو بدهند.

پس از شکست تجاوزکاران روسی و فروپاشیدن ارکان امپراتوری آن در اوائل دهه نود میلادی، عمدتاً متأثر از شکست ستراتیژیک شان در آوردگاه افغانستان، رویدادها به گونه ای رقم خورد و اوضاع جهانی تکامل یافت که مشخصه آن ایجاد آن وضعیت و خلائی بوده است که به نفع امپریالیست های مهاجم امریکا و ناتو تمام شد. در آن وضعیت پیش آمده جدید، امپریالیست های حریص امریکا و ناتو در پی یک تهاجم همه جانبه ایدئولوژیک، سیاسی، اقتصادی، نظامی و استخباراتی به سوی شرق و جنوب؛ پس از دو دهه تمهید غدارانه، گذاشتن گام های مقدماتی و چیدن مهره ها؛ سرانجام در هفتم اکتوبر سال ۲۰۰۱م با نمایاندن چهره پلید عریان شان، به اشغال افغانستان و اعمال جنایت در حق مردم آن، دست یازیدند.

این تجاوز و اشغالگری عربان نظامی امپریالیسم، به مستعمره شدن مجدد کشور ما، سلب استقلال و حاکمیت ملی مردم، تباهی کشور و مردم و غارت و بربادی داشته های مادی و معنوی ما منجر شده است. با حلول امروز؛ این اشغالگری، کشتار، سببیت، ویرانگری و تاراجگری امپریالیست های اشغالگر امریکا و ناتو و مزدوران شان در حول اداره مستعمراتی کابل؛ شانزده سال را در قفا گذاشت. کشور و مردم ما هنوز هم پس از گذشت این همه ماه و سال آزرگار، در زنجیر جبر استعماری امپریالیسم بسته و گرفتار هستند و امپریالیست های اشغالگر کشور ما و قاتلان مردم ما باز هم در صدد تداوم اشغالگری و تشدید جنگ تحمیلی جنایتکارانه برای کشتار مردم و ویرانی مزید ساحت کشور ما و هکذا بابت سلطه گری، نقش آفرینی منطقه ئی و غارت داشته های منطقه؛ مصروف تدارکات جنگی اند.

این مدت شانزده ساله تجاوز و اشغال نظامی کشور ما افغانستان، دقتیست که هم عملکرد جنایتکارانه و سرکوبگرانه امپریالیسم و مرتجعان بومی همدستش را، و هم تقابل آزادیخواهانه مردم و نیرو های مردمی و آزادیخواه کشور ما را در اشکال مختلف در خود ثبت دارد.

امپریالیسم متجاوز و قاتل مردم ما و ایادی میهن فروش و ستمگر آن برای تحکیم سلطه جابر اسارتبار امپریالیسم و ستم طبقاتی نیرو های استثمارگر بر دوش خلق آزاده افغان، طومار طولی از جنایت، قساوت، ستم، توحش و غارت علیه خلق ستمدیده ما را در کارنامه ننگین شان دارند و اشغالگران کشور ما با ارتکاب این جنایات هولناک، رؤیای شیرین اشغال دایمی سرزمین دلیران را در سر می پروانند:

بمباران مناطق مسکونی، کشتار غیرنظامیان شامل زنان و کودکان، زندان و شکنجه، بیکاری ممتد و عمومی، گسترش فقر و فاقگی تحمیلی، تعطیل یا خصوصی سازی نهاد های تولیدی و خدماتی، انباشتن بازار های کشور از کالاهای وارداتی، تحمیل عناصر منحن فرهنگ تهاجمی غربی، شیوع ابتذال فرهنگی، تقویت ارتجاع سیاسی - فرهنگی، از خودبیگانگی جوانان، ترویج مواد مخدر و اعتیاد گسترده، ظهور مافیا و ترویج و تقویت فرهنگ مافیائی در عرصه های اقتصادی و مناسبات سیاسی، ترویج عمدی فحشاء و هرزگی، ستمگری، زورگویی استعماری، استثمار زحمتکشان، غارت منابع، تفرقه افکنی، مزدورپروری و چاکرنوازی توسط اشغالگران؛ و قتل و انتحار، ستمروائی، زورگویی، دزدی، غارتگری، استثمار، آدم ربائی، تجارت مرگ، تجاوز جنسی، ستم بر زنان و دختران، سنگسار و هزار و یک جنایت دیگر توسط مزدوران امپریالیسم در اداره مستعمراتی و بیرون از آن.

این است اهم کارنامه های جنایتبار شانزده ساله امپریالیسم و ارتجاع در کشور مستعمره خونین تن و تاراج شده ما. در مقابل این اراده زورگوی استعماری امپریالیسم و ستم پیشگی ارتجاع مزدور بومی؛ مردم افغانستان و عناصر و نیرو های دارای اصالت ملی، مردمی و انقلابی طی این شانزده سال؛ نفرت و انزجار عمومی مردم را در مقابل حضور اشغالگرانه و تجاوزکارانه امپریالیسم متجاوزکار، جنایات هولناک آن، خودفروشی و ستمگری چاکران آن؛ در اشکال و با ذرایع گونه گون مثل تظاهرات و تجمعات اعتراضی، واکنش های مسلحانه و مجازات اشغالگران قنذر،

پخش شبنامه ها، تبلیغات سیاسی - فرهنگی، پخش و نشر کتب و جزوه ها، نشر جراید چاپی، راه اندازی وبسایت ها، نشر اشعار میهنی و انقلابی، سخنرانی ها، فلم ها و ویدئو های افشاءگرانه و روشنگرانه علیه نیات پلید و جنایات روزمره امپریالیسم اشغالگر و مزدوران رنگارنگش؛ در شبکه های اجتماعی و غیره، تبارز داده اند. شایان تأکید است که این اشکال مستقل اعتراضی و مبارزاتی متنوع مردمی، هیچ ربطی و تعلق به جنگ اجیران طالب از موضع ارتجاعی - استعماری، ندارد.

آری! این ها بوده اند اهم اشکال استقبال مردم افغانستان از اشغالگران، قاتلان، ستمگران و غارتگران متجاوز و دم و دستگاه چاکران ستمگر و مافیائی آنان.

یکی از حربه های کهنه و شناخته شده استعماری امپریالیسم در کشور های مستعمره و تحت سلطه، سیاست تفرقه افکنی در میان مردمان بر پایه قومیت، نژاد، زبان و مذهب بوده است. امپریالیست های اشغالگر امریکا و ناتو در این مدت اشغال شانزده ساله در کشور مستعمره ما نیز از این سلاح زنگ زده بر پایه سیاست حمایت موازی از مرتجعان قومی - مذهبی در مرکز و پیرامون اداره مستعمراتی، سود جسته و به استخوان شکنی در میان مردم و پیروان مذاهب و ادیان پرداخته اند تا به زعم شان با ایجاد نفاق و شقاق در بین افغان ها، به تحکیم سیطره جابر استعماری در کشور ما برسند. تفرقه افکنان بومی با هر نیت و انگیزه ای که در این وضعیت غم انگیز اشغالی کشور، مردم را علیه یکدیگر تحریک کرده و به جان همدگر بیندازند، دشمنان کشور و مردم با هم برادر افغانستان بوده و در خدمت اهداف استعماری امپریالیسم و ارتجاع منطقه قرار می گیرند، زیرا نتیجه این عمل شنیع به پارچه شدن پیکر واحد کشور و تضعیف ظرفیت مردمی انجامیده و بالآخر، راه را به اسارت ملی باز می کند.

امپریالیسم متجاوز برای حضور درازمدت اشغالگرانه در کشور ما، همزمان با پیشبرد جنگ جنایتکارانه تجاوزی، به جنگ و صلح با مزدوران رنگارنگش نیز پرداخته است. هدف از این جنگ و صلح با مزدوران، حفظ موقعیت اشغالی افغانستان برای طولانی مدت، تقویت جناح های قومی در اداره مستعمراتی، تداوم تشنج و بی ثباتی در افغانستان و سرایت آن به ورای آمو دریا برای تحقق ستراتیژی سلطه گرانه و غارتگرانه امپریالیسم مهاجم امریکا و شرکاء در منطقه آسیای میانه بوده است. جنگ و صلح امپریالیسم متجاوز با مزدوران، هیچ ربطی به مردم افغانستان و داعیه صلح پایدار و شرافتمندانه بر پایه استقلال و حاکمیت ملی و اجتماعی مردم افغانستان، ندارد. در یک کشور مستعمره تحت ستم امپریالیستی و انواع ستم مضاعف طبقاتی، جنسی و...، پای هیچ صلح و سلم اجتماعی و آرامش سیاسی در میان نیست.

از آغازین سال های دهه دوم قرن بیست و یکم بدین سو، تضاد، رقابت و تمرکز میان بلاک های امپریالیستی غرب و شرق بر محور دو کانون داغ و متشنج نچندان دور و جدا از هم - یکی سوریه در شرق میانه و دیگری افغانستان در آسیای میانه - اوج نوین و خطرناکی گرفته است. در این دو گرهگاه، اهداف منطقه ئی قدرت های امپریالیستی مهاجم غربی و شرکاء با منافع آزمندانۀ امپریالیست های نقش آفرین شرقی و متحدان شان، با هم تلاقی مهیبی می کنند.

تبدیل شدن افغانستان مستعمره به گرهگاه تضاد های امپریالیستی در دوران "جنگ سرد جدید" و به میدانگاه تخصیصات، زورآزمایی و جنگ نیابتی امپریالیست های مهاجم سازمان نظامی ناتو، در رأس امریکا و قدرت های منطقه ئی امپریالیستی شرق و متحدان منطقه ئی هر دو بلاک امپریالیستی؛ آینده تاریک تر و خونین تری را هوشدار می دهد. این جنگ کثیف تحمیلی و ارتجاعی نیابتی که مدتیست از کشور و مردم ما قربانی می گیرد، در صورت تداوم و گسترش؛ پیام مرگ، تباهی و ویرانی باز هم بیشتری به مردم و کشور ما و خلق های منطقه دارد.

تجارب خونین مقاومت ملی مردم دلیر ما در دهه هشتاد قرن گذشته در زمان اشغال افغانستان توسط روس اشغالگر و اتخاذ راه درست مقاومت و خط مستقل ملی و انقلابی به دور از نفوذ و تأثیر پذیری از سیاست های استعماری - ارتجاعی، توسط نیرو ها و رهبران ملی - مردمی ما در آن برهه خطیر تاریخ این سرزمین، به صراحت بیان می دارد که:

راه خروج از این وضعیت اُسفبار مستعمراتی و این ورطه هولناک و اجتناب از این دام های پهن شده؛ نه همراهی با صلح استعماری - ارتجاعی امپریالیست های اشغالگر، نه هم جانبداری از هیچ اتحاد و بلاک متجاوز، متنازع و طماع امپریالیستی - ارتجاعی؛ بلکه در اتحاد و هم‌رزمی نیرو های ملی، مردمی و مترقی و بسیج قاطبه مردم در اشکال ممکن، بیداری و پایداری در برابر توطئه های استعماری - ارتجاعی و سرانجام به دست گرفتن مقدرات ملی و اجتماعی مردم افغانستان با طرد سلطه ستمگر امپریالیستی - ارتجاعی، توسط خود مردم تحت زعامت مقتدر ملی - مردمی میسر است و بس. این رهبری باید طبق ضرورت ایجاد شده و مردم جفا دیده آگاه، متحد و بسیج شوند. این یگانه راه رستگاری است!

مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع!

مرگ بر مزدوران خودفروخته پیدا و پنهان استعمار از هر رنگ و قماش!

مرگ بر تفرقه افکنان همدست امپریالیست های اشغالگر!

تفرقه افکنی با هر نیت و بهانه ای خیانت ملی است!

وحدت انقلابیون راستین و اتحاد ملی علیه اشغال کشور نیاز روز است!

یا مرگ یا آزادی!

سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)

پانزدهم میزان ۱۳۹۶ ش / هفتم اکتوبر ۲۰۱۷ م